

KÓKAI JÁNOS
*Berlioz ars***akkor**

*A ház előtt vártalak.
Mikor kijöttél, új szerelmed lépett mögéd.
Sötétbarna fürtjeid izgatták arcodat.
Mintha színházban néztelek volna.
Komor arccal mutattad, kopjak le.
Rohantam a fák között. Ágak csapódtak hozzám.
Elbotlottam.
Barbár ritmus született bennem.*

húsz év múlva

*A partra mentünk.
Fújt a szél a tenger felől. A rekkenő hőség alábbhagyott.
Mint csiszolt fém, éles volt a láthatár.
Ujjaddal mutattad, merre menjünk.
Szólni már nem voltál képes.
Kendőt kötöttem rád a napszúrás ellen,
takarva régen fodrozódó hajadat.
Ideges lettél, és letépted magadról.
Ősz hullott arcod elé.
Hallgattam kerekesszéked nyikorgását,
semmilyen szimfónia nem jutott eszembe.*

Metszéspont

*A fény élesen hatolt be az ablakon;
mintha szikével vágtak volna a szemembe.
Azt hittem, én ébredek előbb,
de már a nagyszobában ültél a lábad elé meredve.
Nem szóltunk egymáshoz.
Kávét főztem magamnak.
Te most nem ihattad meg kakaódat.
Mielőtt kiléptünk az ajtón, megsédültél.
Idegen volt a kezed, amikor megfogtam.
A liftben arra gondoltam, hogy ez az abortusz
végez velünk.*

Bartók ars

*A lábam és a kezem is fagyott,
mikor meglátom a néhány lélekből álló kis falut.
Templomból sereglenek a hívek.
Idegen pillantások zuhognak.*

*Magyarul köszönök, magyarul fogadnak.
Pálinka, kolbász kerül eléem,
kemencemelegben ülök.*

*Kenyér dagad, parasztasszony dalol.
Fonográfot teszek az asztalra;
a tölcser mélyébe néz.*

*Hallgat, és meggyűlöl.
Magamra hagy.
Néhány órát alszom,
mielőtt újra nekivágok;
mint tolvaj cipelem
hátamra szíjazva az identitást.*

Sylvia hegedűje (hegedű alkatrészek, kottapapír, fakeret)